

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 69/05-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Tatiany Cicerovej, bytom T., a Štefana Cicera, bytom T., zastúpených advokátkou JUDr. M. U., B., ktorou namietali porušenie čl. 2, čl. 12, čl. 13, čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, ako aj postupom TEXICOM Bavlnárske závody, štátny podnik v likvidácii, T., a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Tatiany Cicerovej a Štefana Cicera **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním zo 16. marca 2005 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 8. apríla 2005, označeným ako „*Ústavná sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR*“ Tatiana Cicerová, bytom T., a Štefan Cicer, bytom T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpení advokátkou JUDr. M. U., B., namietali porušenie čl. 2, čl. 12, čl. 13, čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Ministerstva hospodárstva

Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“), ako aj postupom TEXICOM Bavlárske závody, štátny podnik v likvidácii, T. (ďalej len „štátny podnik“).

Sťažovatelia požadujú, aby ústavný súd vyslovil „šikanózne uplatňovanie práva“ voči nim zo strany ministerstva a štátneho podniku, ako aj porušenie „práva na pokojné užívanie vlastníctva“ zo strany oboch inštitúcií. Požadujú tiež primerané finančné zadost'učinenie od ministerstva vo výške 4 000 000 Sk.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia dohodou z 27. decembra 1991 nadobudli od štátneho podniku nehnuteľný majetok v rámci reštitúcie. Neskôr sa štátny podnik v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 13 C 156/92 úspešne domohol vyslovenia čiastočnej neplatnosti reštitučnej dohody, následkom čoho sťažovatelia časť reštituovaného majetku štátnemu podniku vrátili. V roku 1994 podal štátny podnik okresnému súdu ďalšiu žalobu o vyslovenie neplatnosti zvyšnej časti reštitučnej zmluvy. Spor pretrvával až do roku 2000 a štátny podnik ho prehral. Z rovnakých dôvodov ako v roku 1994 podal štátny podnik ďalšiu žalobu o určenie vlastníckeho práva v novembri 2004 spojenú so žiadosťou o vydanie predbežného opatrenia. Pre nedostatky podania, ktoré neboli ani dodatočne odstránené, bola táto žaloba odmietnutá. Dňa 26. januára 2005 podal štátny podnik znova žalobu o určenie vlastníckeho práva voči sťažovateľom, pričom toto konanie prebieha na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 18/2005 a nie je dosiaľ ukončené.

Sťažovatelia vnímajú postup štátneho podniku ako „šikanózny“. Ustavičné podávanie nových žalôb za situácie, keď už pred viac ako 10 rokmi zmluvnou cestou legitímne nadobudli vlastnícke právo, vnímajú ako šikanovanie a porušenie práva pokojne užívať majetok. Sťažovatelia sú už v pokročilom veku, a preto takýto postup je pre nich celkom neprijateľný. Podľa názoru sťažovateľov štátny podnik koná podľa pokynov ministerstva, ktoré je preto za neúnosný stav takisto zodpovedné.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu proti porušeniu základných práv a slobôd v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Treba uviesť, že v danom prípade je jednoznačne v právomoci všeobecných súdov poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľov. Ak sú sťažovatelia toho názoru, že postup štátneho podniku, resp. ministerstva je vo vzťahu voči ním „šikanózný“, resp. nezákonný, ochranu im musí poskytnúť všeobecný súd. Je v právomoci všeobecného súdu neúplné podania štátneho podniku zákonným postupom odmietnuť, prípadne pri

podaniach, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, konanie zastaviť atď. Nie je však možné štátnemu podniku zabrániť v tom, aby sa obrátil na súd.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2005